

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatelky **M. P.**, za účasti **Magistrátu města Kladna**, se sídlem v Kladně, nám. Starosty Pavla 44, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2007, č. j. 4 Ca 4/2007 - 7,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného usnesení městského soudu, kterým byl zamítnut její návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a rovněž i návrh na vydání předběžného opatření, v řízení, ve kterém napadá rozhodnutí Magistrátu města Kladna ze dne 4. 12. 2006, č. j. P 1091/06/Pe.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, že vydání předmětného usnesení je nepřípustné a „odnětí nepřípustnosti kasační stížnosti ... je z důvodu žaloby a nezákonnostem nepřijatelné, neboť znemožňuje vymahatelnost práva.“ Proto požaduje jeho zrušení.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), je kasační stížnost dále nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

Soudní řád správní v ust. § 104 odst. 3 stanoví podmínky, při jejichž splnění je kasační stížnost nepřípustná, což ve svém důsledku vede k jejímu odmítnutí. Dle odst. 3 písm. c) cit. ustanovení je tak nepřípustnou kasační stížnost směřující do rozhodnutí, jež je dočasné. Dle stávající judikatury takovým rozhodnutím je i rozhodnutí o odkladném účinku žaloby (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, publikované pod č. 507/2005 Sb. NSS), stejně jako i rozhodnutí o návrhu na vydání

předběžného opatření (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, publikované pod č. 762/2006 Sb. NSS). Vzhledem k výluce stanovené v ust. § 104 odst. 3 písm. c) s.ř.s. tak nelze kasační stížnost stěžovatelky projednat, neboť je nepřípustná. K námitce stěžovatelky, že tato výlučka znemožňuje vymahatelnost práva, Nejvyšší správní soud uvádí, že tomu tak není, neboť oba návrhy jsou svou povahou dočasné, které ovšem nikterak nepředjímají meritorní rozhodnutí soudu, které je vykonatelné (a tedy i vynutitelné).

Nejvyšší správní soud kasační stížnost ze shora uvedených důvodů odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu